

ส่วนที่ ๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) ๖ ยุทธศาสตร์

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์

จากสถานะของประเทศและบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่ประเทศกำลังประสบอยู่ ทำให้การกำหนดวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมีความต่อเนื่องจากวิสัยทัศน์แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และกรอบหลักการของการวางแผนที่น้อมนำและประยุกต์ใช้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ยึดคนเป็นศูนย์กลางของการพัฒนาอย่างมีส่วนร่วม การพัฒนาที่ยึดหลักสมดุล ยั่งยืน โดยวิสัยทัศน์ของการพัฒนาในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดทิศทางการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทยจากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ระยะยาว “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ

เป้าหมายการพัฒนาประเทศ

๑. การหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง

(๑) เศรษฐกิจขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕.๐

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศต่อหัว (GDP Per Capita) และรายได้ประชาชาติต่อหัว (GNP Per Capita) ณ สิ้นแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๒ ในปี ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นเป็น ๓๐๗,๐๕๑ บาท (๙,๓๒๕ ดอลลาร์สหรัฐ) และ ๓๐๑,๑๙๙ บาท (๘,๘๕๙ ดอลลาร์ สหรัฐ) ต่อคนต่อปี

(๓) ผลผลิตภาพการผลิตเพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๒.๕ ต่อปี

(๔) การลงทุนรวมขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๘.๐ (การลงทุนรวมของการลงทุนภาครัฐไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๑๐.๐ และการลงทุนของภาคเอกชนขยายตัวไม่ต่ำกว่าเฉลี่ยร้อยละ ๗.๕ ในขณะที่ปริมาณการส่งออกขยายตัวเฉลี่ยไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔.๐ ต่อปี)

๒. การพัฒนาศักยภาพคนให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศและการสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

(๑) ประชาชนทุกช่วงวัยมีความมั่นคงทางด้านเศรษฐกิจและสังคม (SocioEconomic Security) และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

(๒) การศึกษาและการเรียนรู้ได้รับการพัฒนาคุณภาพ

(๓) สถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งเป็นฐานรากที่เอื้อต่อการพัฒนาคน

๓. การลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

(๑) การกระจายรายได้มีความเท่าเทียมกันมากขึ้น

(๒) บริการทางสังคมมีคุณภาพและมีการกระจายอย่างทั่วถึง

๔. การสร้างการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร สร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนและเป็นธรรม

(๒) ขับเคลื่อนประเทศสู่เศรษฐกิจและสังคมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๓) เพิ่มขีดความสามารถในการรับมือภัยพิบัติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

(๔) เพิ่มประสิทธิภาพและเสริมสร้างธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๕) มีการบริหารจัดการน้ำให้สมดุลระหว่างการอุปสงค์และอุปทานของน้ำ

๕. การบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ

(๑) การบริหารงานภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม มีประสิทธิภาพ และมีส่วนร่วม

(๒) จัดการทุจริตคอร์รัปชัน

(๓) มีการกระจายอำนาจที่เหมาะสม

กรอบยุทธศาสตร์แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ ประกอบด้วย ๑๐ ยุทธศาสตร์หลักดังนี้

๑.ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๒.ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

๓.ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

๔.ยุทธศาสตร์ด้านการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อพัฒนาอย่างยั่งยืน

๕.ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

๖.ยุทธศาสตร์ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพและธรรมาภิบาลในภาครัฐ

๗.ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

๘.ยุทธศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัย และนวัตกรรม

๙.ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

๑๐.ยุทธศาสตร์ด้านการต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค

๑.๓ แผนพัฒนาภาค / แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด / แผนพัฒนาจังหวัด

๑) แผนพัฒนาภาค

ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคเหนือ

(๑) ปรับปรุงโครงสร้างการผลิตสู่การพึ่งตนเองตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และปรับระบบการผลิตที่สร้างมูลค่าเพิ่มอย่างสมดุล เพื่อคงความเป็นฐานเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เช่น การพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์การเกษตร

(๒) ยกระดับการค้าและบริการให้ได้มาตรฐาน ทนต่อการเปลี่ยนแปลงของกระแสตลาด เน้นการพัฒนาบุคลากร โครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ เช่น ระบบโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการค้าการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว

(๓) พัฒนาเมืองศูนย์กลางความเจริญและเมืองชายแดนเพื่อรองรับการเชื่อมโยงในระดับนานาชาติ

(๔) พัฒนาคนและสังคมให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีความมั่นคงและอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน เช่น ด้านสุขภาพ ด้านการศึกษา แรงงาน ฯลฯ

(๕) พัฒนาศักยภาพของสถาบันครอบครัวและชุมชนให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาที่นำไปสู่การพึ่งตนเอง มีภูมิคุ้มกันตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

(๖) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน เน้นการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างสมดุล และเตรียมการป้องกันและรับมือภัยธรรมชาติ

๒) แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒ ประกอบด้วย เชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน มุ่งพัฒนาเชียงรายให้เป็นประตูการค้า การลงทุน พัฒนาการเกษตรอินทรีย์ พัฒนาการท่องเที่ยวชายแดนและการท่องเที่ยว อนุรักษ์และสืบสานวัฒนธรรมล้านนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น และเร่งฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

๓. แผนพัฒนาจังหวัดพะเยา (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

วิสัยทัศน์ : แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย สังคมเข้มแข็ง ภายใต้การเป็นประชาคมอาเซียน

พันธกิจ ๑. พัฒนาผลผลิตเกษตรปลอดภัยในพื้นที่เป้าหมายเดิมและขยายในพื้นที่เป้าหมายใหม่

๒. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน สร้างความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านและขยายมูลค่าการค้าชายแดน

๓. ส่งเสริมและพัฒนากการเป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรียนรู้วิถีชุมชนในแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๔. ส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงอัตลักษณ์และมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง ชุมชนเข้มแข็งและอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เพิ่มทักษะและสมรรถนะของการอยู่ร่วมกันในสังคมพหุวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมแบบมีส่วนร่วม

๖. ส่งเสริมความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน

เป้าประสงค์ : จังหวัดมีพื้นที่เกษตรปลอดภัย มีช่องทางการตลาด ผลผลิตเกษตรปลอดภัยมีการขยายตัว ประชาชนมีรายได้ ความเป็นอยู่ที่ดี มีมูลค่า การค้า การลงทุน การท่องเที่ยว การค้าชายแดน มีความมั่นคง ปลอดภัย ชุมชนเข้มแข็งมากขึ้น มีทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืน ภายใต้การอยู่ร่วมกันเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและการค้าการลงทุนเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

๒. ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ เรียนรู้วิถีชุมชนในแนวทางเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๓. พัฒนาเมืองและโครงสร้างพื้นฐาน

๔. สร้างคุณค่าและพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชน

๕. พัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

๖. ส่งเสริมความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดพะเยา (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕)

วิสัยทัศน์: ท้องถิ่นเข้มแข็ง แหล่งผลิตเกษตรปลอดภัย ภายใต้การเป็นประชาคมอาเซียน

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

๑. พัฒนาระบบเศรษฐกิจ

๒. พัฒนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม

๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๒. ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง

๑.วิสัยทัศน์การพัฒนา (Vision)

“ ตำบลคือเวียง เมืองน่าอยู่ เชิดชูคุณธรรม น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียง อนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณี สุขภาพอนามัย สวัสดิการดีถ้วนหน้า ”

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง

๑. พัฒนาระบบเศรษฐกิจ
๒. พัฒนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม
๓. บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย
๕. ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓. เป้าประสงค์

- ๑.ส่งเสริมและพัฒนากการประกอบอาชีพ, การศึกษา, ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น, การดูแลสุขภาพและสวัสดิการของประชาชน, ผู้ด้อยโอกาส, ผู้พิการและผู้ติดเชื้อเอดส์
๒. มุ่งสร้างความสงบเรียบร้อย การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๓. ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นธรรมและยั่งยืน
๔. สร้างและซ่อมบำรุงเส้นทางคมนาคมและแหล่งน้ำ
๕. พัฒนาประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการและการให้บริการแก่ประชาชน

๔.ตัวชี้วัด

- ๑.กรณีโครงการโครงสร้างพื้นฐาน วัดคุณภาพงานจากการที่ กกก.ตรวจรับงานจ้างตรวจรับงานโดยจะต้องได้คุณภาพงานที่ดี ไม่มีปัญหาและข้อท้วงติง
- ๒.กรณีโครงการด้านอื่นๆ วัดจากการบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในโครงการทุกประการ

๕.ค่าเป้าหมาย

ยุทธศาสตร์	เป้าหมาย
๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ	การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษาโครงสร้างพื้นฐานต่างๆในพื้นที่ เช่น ถนน สะพาน รางระบายน้ำที่ล้นเต็ม ท่อ คสล. พัฒนาแหล่งน้ำ และบริหารจัดการน้ำ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว พัฒนาการความรู้ ระบบการผลิตแบบครบวงจร เพื่อมูลค่าสินค้าทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพการประกอบอาชีพ
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม	โครงการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิตต่างๆ เช่น การช่วยเหลือผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์ ผู้ยากไร้ ผู้ด้อยโอกาส โครงการพัฒนาหมู่บ้านในด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ส่งเสริมการสหกรณ์ ส่งเสริมเยาวชน สตรี อดทน อปท.อื่น ส่วนราชการหรือหน่วยอื่นของรัฐ องค์กรประชาชน องค์กรการกุศล องค์กรที่จัดตั้งตามกฎหมาย เพื่อดำเนินโครงการที่มี

	วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาด้านสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต ฯลฯ
๓. ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	การอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพชุมชน บุคลากร เพื่อการสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ยุทธศาสตร์การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย	ปกป้อง เทิดทูน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ ปกป้องและแก้ไขปัญหาความมั่นคง เสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรประชาชน และการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๕. ยุทธศาสตร์การส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล	ส่งเสริมการบริหารจัดการองค์กร ตามหลักธรรมาภิบาล สร้างเวทีเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชารัฐ พัฒนาสมรรถนะองค์กร สนับสนุนการบูรณาการการทำงานและพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖. กลยุทธ์

(๑) ยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบเศรษฐกิจ

- ๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและสนับสนุน เศรษฐกิจการท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน
- ๑.๒ การพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำ เพื่อประชาชน
- ๑.๓ พัฒนา สนับสนุน และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๑.๔ การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบการผลิตแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพ การประกอบอาชีพรวมทั้งด้านการตลาดอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล

(๒) ยุทธศาสตร์ พัฒนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม

- ๒.๑ พัฒนาศักยภาพทุนทางสังคม และสร้างองค์ความรู้ให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- ๒.๒ การส่งเสริมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ๒.๓ ส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาคนในชุมชนและท้องถิ่น
- ๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน
- ๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการจัดสวัสดิการประชาชน กลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคง
- ๒.๖ ส่งเสริมบุคลากรภาครัฐ ประชาชน ให้มีทักษะชีวิต ภายใต้การอยู่ร่วมกันในประชาคมอาเซียน

๒.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะในชุมชน

(๓) ยุทธศาสตร์ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ อนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืน

๓.๒ พัฒนาศักยภาพชุมชน เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อบท. เพื่อการสนับสนุนการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๔.๑ ปกป้อง เทิดทูน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ

๔.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน

๔.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรประชาชนและพัฒนาศักยภาพด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๕) ยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๑ บริหารจัดการองค์กร ตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเวทีเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๓ พัฒนาสมรรถนะขององค์กร และบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการที่ดีและมีประสิทธิภาพ

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการบูรณาการการทำงานและพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๗. จุดยืนทางยุทธศาสตร์

(๑) ยุทธศาสตร์ พัฒนาระบบเศรษฐกิจ

๑.๑ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและสนับสนุน เศรษฐกิจการค้า ท่องเที่ยว การค้า และการลงทุน

๑.๒ การพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำ เพื่อประชาชน

๑.๓ พัฒนา สนับสนุน และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๑.๔ การพัฒนาองค์ความรู้ ระบบการผลิตแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพ การประกอบอาชีพรวมทั้งด้านการตลาดอย่างมีคุณภาพและมาตรฐานในระดับสากล

(๒) ยุทธศาสตร์ พัฒนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม

๒.๑ พัฒนาศักยภาพทุนทางสังคม และสร้างองค์ความรู้ให้ชุมชนเกิดความเข้มแข็งอย่างยั่งยืน ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ การส่งเสริมอนุรักษ์ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ ส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาคนในชุมชนและท้องถิ่น

๒.๔ การส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

๒.๕ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการจัดสวัสดิการประชาชน กลุ่มเป้าหมาย เพื่อ
สร้างหลักประกันความมั่นคง

๒.๖ ส่งเสริมบุคลากรภาครัฐ ประชาชน ให้มีทักษะชีวิต ภายใต้การอยู่ร่วมกันในประชาคม
อาเซียน

๒.๗ ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาวะในชุมชน

(๓) ยุทธศาสตร์ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ อนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อความยั่งยืน

๓.๒ พัฒนาศักยภาพชุมชน เพื่อการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างมี
ประสิทธิภาพ

๓.๓ ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรของ อบท. เพื่อการสนับสนุนการบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๔) ยุทธศาสตร์ รักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย

๔.๑ ปกป้อง เทิดทูน สถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และเสริมสร้างความปรองดอง
สมานฉันท์ของคนในชาติ

๔.๒ ป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงภายในและตามแนวชายแดน

๔.๓ เสริมสร้างความเข้มแข็งองค์กรประชาชนและพัฒนาศักยภาพด้านความปลอดภัยใน
ชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๔ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๕) ยุทธศาสตร์ ส่งเสริมการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๑ บริหารจัดการองค์กร ตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๒ ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเวทีเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน

๕.๓ พัฒนาสมรรถนะขององค์กร และบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการที่ดีและมี
ประสิทธิภาพ

๕.๔ ส่งเสริมสนับสนุนการบูรณาการการทำงานและพัฒนาศักยภาพขององค์กรปกครอง
ส่วนท้องถิ่น

๔. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

โดยภาพรวมยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง มุ่งพัฒนา ๕ ด้าน ได้แก่ การ
พัฒนาระบบเศรษฐกิจ การพัฒนาสังคม การศึกษา การสาธารณสุข ศาสนา และวัฒนธรรม การบริหารจัดการ
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อย การส่งเสริมการบริหาร
จัดการตามหลักธรรมาภิบาล

๓. การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

ตำบลคือเวียงมีพื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบลุ่มในช่วงหน้าฝนของทุกปีในบางจุดน้ำจากอ่างเก็บ
ร่องสั๊กและลำน้ำร่องซ้างมีการไหลกัดเซาะถนนที่นาของประชาชนก่อให้เกิดความเสียหายอย่างมากทั้ง

ทรัพยากรและพืชผลทางการเกษตรรวมถึงเส้นทางการคมนาคมที่ได้รับความเสียหายซึ่งทำให้ต้องมีการบูรณะซ่อมแซมกันอยู่เสมอๆ ส่วนในหน้าร้อนหลังฤดูเก็บเกี่ยวก็ขาดแคลนน้ำที่ใช้ในการเกษตรแหล่งน้ำที่ขุดก็ไม่มีน้ำเพียงพอหรือไม่สามารถกักเก็บน้ำได้มากจึงทำให้เกิดการว่างงานในกลุ่มเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นสาเหตุของการย้ายถิ่นฐานไปหางานทำในเมืองใหญ่ประกอบกับการประกอบอาชีพเสริมของกลุ่มอาชีพในพื้นที่ไม่สามารถดำเนินการอย่างยั่งยืนได้เพราะขาดความรู้ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาดขาดความรู้และทักษะในการผลิตหรือประกอบการทำให้ไม่สามารถจำหน่ายได้หรือไม่ก็ขาดความสามัคคีกันในกลุ่มเกิดการแก่งแย่งผลประโยชน์กันในกลุ่มในที่สุดกลุ่มที่ตั้งขึ้นในภัยหายไปแค่เพียงระยะเวลาไม่กี่ปีก่อให้เกิดปัญหานี้ขึ้นในระบบและนอกระบบมากมายจนไม่มีเงินทุนสำหรับการประกอบอาชีพหลักและประกอบอาชีพเสริม

นอกจากนี้ปัญหาและความต้องการของประชาชนจากที่ได้จากการจัดเวทีประชาคมของแต่หมู่บ้านนั้นส่วนใหญ่มักเน้นการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานอันได้แก่ถนนแหล่งน้ำไฟฟ้าตามถนนและไฟกึ่งเป็นต้นเพราะในพื้นที่ตำบลคือเวียงนั้นการบริการด้านสาธารณูปโภคบางประเภทยังไม่ทั่วถึงหรือเกิดการชำรุดเช่นถนนในบางหมู่ซอยในหมู่บ้านก็ยังเป็นถนนดินลูกรังอยู่หรือมีความจำเป็นต้องซ่อมแซมเนื่องจากอยู่ในสภาพที่ใช้การไม่ได้เต็มที่และในเรื่องน้ำกินน้ำใช้บางครั้งน้ำประปาที่ขาดหายไปเพราะเกิดการรั่วหรือแตกแล้วไม่มีน้ำใช้เป็นเวลาหลายวันอีกประการที่สำคัญคือไฟฟ้าสาธารณะและไฟฟ้าที่ใช้ในครัวเรือนแทบจะทุกหมู่บ้านในเขตความรับผิดชอบของตำบลคือเวียงยังไม่ได้มีการติดตั้งไฟฟ้าสาธารณะตามถนนหลักบางจุดและในซอยเพื่อให้แสงสว่างแก่ผู้ใช้เส้นทางสัญจรไปมาเวลาค่ำคืนก่อให้เกิดปัญหาความไม่สะดวกแก่ประชาชนทั้งนี้เพราะงบประมาณในการดำเนินการไม่เพียงพอจึงไม่สามารถดำเนินการให้ทั่วถึงได้

ในด้านศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ตำบลคือเวียงนั้นประชาชนส่วนใหญ่ได้ส่งบุตรหลานไปศึกษาเล่าเรียนนอกพื้นที่ในระดับการศึกษาที่สูงกว่ามัธยมศึกษาทำให้เยาวชนในวัยนี้ส่วนใหญ่ไม่อยู่ในพื้นที่ส่วนที่มีอยู่ในพื้นที่นั้นเมื่อจบการศึกษาภาคบังคับแล้วไม่สามารถศึกษาต่อในระดับที่สูงต่อไปได้เนื่องจากผู้ปกครองไม่สามารถส่งลูกศึกษาต่อได้ด้วยปัจจัยที่ว่าไม่มีอาชีพที่จะเพิ่มรายได้ที่แน่นอนทำให้โดยภาพรวมของประชาชนในพื้นที่ส่วนใหญ่จึงขาดโอกาสในด้านต่างๆ ได้แก่ การศึกษา การสาธารณสุข สังคม และเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ปัญหาหนึ่งที่มีอยู่ในท้องถิ่นคือการเพิกเฉยต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ไม่มีผลกระทบต่อตนเองโดยตรงหรือเป็นความเดือดร้อนของคนบางส่วนซึ่งขาดความรู้และความสามารถในการจัดการและสังคมก็ไม่สามารถเอาผิดกับผู้ก่อให้เกิดความเดือดร้อนได้

- ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น

จุดแข็ง (Strength)

๑. เป็นพื้นที่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ เหมาะกับการทำเกษตรกรรมทั้งการปลูกพืชและเลี้ยงสัตว์
๒. ผู้บริหารอยู่ใกล้ชิดกับประชาชน ทำให้รับทราบปัญหาความต้องการของประชาชนในพื้นที่ได้อย่างแท้จริง
๓. มีฐานะเป็นนิติบุคคล จึงมีความเป็นอิสระในการบริหารจัดการนโยบาย การเงิน การคลัง ทำให้มีความคล่องตัวในการดำเนินการพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้อย่างเต็มที่
๔. เป็นชุมชนที่มีความสงบ ร่มเย็น ประชาชนอยู่กันด้วยความผาสุก ไม่มีปัญหาอาชญากรรมที่รุนแรง เพราะมีกลุ่มอาสาสมัครในพื้นที่ เพื่อรักษาความสงบเรียบร้อย เช่น อปพร. ชรบ.

จุดอ่อน (Weakness)

๑. กลุ่มเกษตรกร/ กลุ่มอาชีพไม่มีการรวมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน

๒. ในบางภารกิจไม่ได้รับการส่งเสริมจากหน่วยงานราชการ หรือองค์กรเอกชน
๓. เกษตรกรขาดความรู้ในการประกอบอาชีพ และการเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตร, การตลาด
๔. ปัญหาหนี้สิน และขาดเงินทุนในการประกอบอาชีพ
๕. การจัดเก็บรายได้ยังไม่ทั่วถึง
๖. ประชาชนขาดความใส่ใจในการดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง
๗. การบริการสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการยังไม่ทั่วถึง
๘. ประชาชนขาดความกระตือรือร้นในการพัฒนาตนเอง และท้องถิ่น
๙. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบล มีสมรรถนะไม่ครอบคลุมภารกิจ ทำให้ไม่สามารถบริการ
สาธารณะได้อย่างมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร
๑๐. ขาดเครื่องจักรกล เครื่องมือ อุปกรณ์ ที่ใช้เพื่อการพัฒนาหรือมีไม่เพียงพอกับงานที่รับผิดชอบ
๑๑. ขาดการประสานงานระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกัน
๑๒. ระดับการศึกษาของประชาชนในท้องถิ่นยังไม่สูงมากนัก และยังขาดแหล่งให้ความรู้
๑๓. มีทุนทางสังคม สถาบัน วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อม แต่ไม่มีการรวบรวมและประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ในพื้นที่ ได้อย่างเต็มที่ อีกทั้งขาดการกระตุ้นให้เกิดการคิดและวิเคราะห์เพื่อนำมาใช้
ได้จริง

โอกาส(Opportunity)

๑. เป็นแหล่งพัฒนาด้านเกษตรอุตสาหกรรมที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัตถุดิบที่มีในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี
๒. สามารถรองรับการขยายตัวของเศรษฐกิจและสังคมของชุมชนเมืองได้
๓. ประชาชนในพื้นที่มีโอกาสได้รับรู้ข่าวสาร ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงไปของสังคม
๔. ภาครัฐได้มีนโยบายเรื่องการถ่ายโอนงานเกี่ยวกับการพัฒนาให้ท้องถิ่นดำเนินการ และให้ความสำคัญ
อิสระในการบริหารจัดการมากขึ้น

อุปสรรค / ข้อจำกัด(Threat)

๑. งบประมาณที่ได้รับจัดสรรมาไม่เพียงพอสำหรับการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกด้าน และล่าช้า
๒. การทำเกษตรกรรมในพื้นที่บางส่วนไม่สามารถเพาะปลูกได้ตลอดปีเนื่องจากขาดน้ำในช่วงฤดู
ร้อน
๓. มาตรการในการตรวจสอบมีความเข้มข้น จึงทำให้ไม่สามารถบริหารจัดการได้อย่างเต็มที่
๔. ปัญหาภัยธรรมชาติ เช่น อุทกภัย ภัยแล้ง หมอกควัน มีแนวโน้มการเกิดสาธารณภัยรุนแรงมากขึ้น
แต่มีงบประมาณในการเตรียมพร้อมและการป้องกันสาธารณภัยไม่เพียงพอ

๓.๒การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

วิเคราะห์ข้อมูลสถานการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี สภาพแวดล้อมในพื้นที่ที่ผ่านมา และ
คาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สภาพแวดล้อม

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง เป็นพื้นที่ ชนบทมีสภาพแวดล้อมที่เป็นธรรมชาติเป็นส่วนใหญ่ เช่น
แม่น้ำ ท้องไร่ ท้องนา แต่ในอนาคตพื้นที่จากชนบทจะแปรสภาพเป็นพื้นที่ในเมืองซึ่งสภาพแวดล้อมจะเต็มไปด้วย
สิ่งก่อสร้าง ได้แก่ ตึก อาคาร หรือบางครั้งเรียกว่า ป่าคอนกรีต

สถานการณ์ด้านสังคม

สังคมองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง มีลักษณะของสังคมปิด คือรู้จักกันหมดทั้งหมู่บ้าน เรียกว่า หัวบ้านท้ายบ้าน ใครทำอะไรผิดแผกออกไปจะรู้และโจษขานกันทั้งหมู่บ้าน ลักษณะสังคมจะเป็นแบบเก่า มีกิจกรรมและพิธีกรรมพื้นบ้านเป็นอันมาก ยิ่งเป็นประเพณีแล้วจะรักษาและปฏิบัติกันมิได้ขาด ลักษณะเช่นนี้จึงทำให้ชาวชนบทรักถิ่นที่อยู่ ไม่ชอบการเดินทางหรือโยกย้ายบ่อยๆ และไม่ชอบการเปลี่ยนแปลง แต่ในอนาคต สังคมองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง จะแปรสภาพเป็นสังคมในเมือง เป็นลักษณะสังคมเปิด คือแต่ละคนไม่ค่อยสนใจกันมากนัก หรือต่างคนต่างอยู่ต่อสู้และแข่งขันกันตลอดเวลา ชอบมีการเปลี่ยนแปลงและรับสิ่งใหม่ๆ อยู่เสมอ ชอบวัตถุนิยม

สถานการณ์ด้านเศรษฐกิจ

ประชาชนส่วนใหญ่จะประกอบอาชีพที่เกี่ยวกับการเกษตรและในแต่ละหมู่บ้าน มีประเภท ของการเกษตรคล้ายคลึงกัน นอกจากนี้ระบบการเกษตรส่วนใหญ่ยังเป็นแบบยังชีพ ถ้าเป็นการปลูกพืชก็ปลูกเพียงครั้งเดียว พืชชนิดเดียว ครอบครัวยุคเดียวกันจะประกอบอาชีพอย่างเดียวกัน มีเวลาว่างจากการทำงานมารายได้ที่เป็นตัวเงินของชาวชนบทมีน้อยและไม่แน่นอน และรายจ่ายก็น้อยด้วย ในอนาคต ประชาชนได้รับการศึกษามากขึ้น ทำให้เกิดความหลากหลายอาชีพ นอกจากทำอาชีพเกษตรกรรม ยังประกอบอาชีพอื่นๆ อีก เช่น รับราชการ ธนาคาร พ่อค้า อุตสาหกรรม เป็นต้น รายได้จะเป็นตัวเงินและแน่นอน ในครอบครัวเดียวกัน แต่ละคนอาจจะประกอบอาชีพแตกต่างกันและชวนช่วยหารายได้มา จุนเจือครอบครัวตลอดเวลา

ด้านเทคโนโลยี

พื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง เป็นพื้นที่ชนบท เมื่อรัฐบาลนำนโยบายพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานมาสู่พื้นที่ชนบท เช่น ก่อสร้างถนนลาดยาง ทำให้มีการขยายเขตไฟฟ้าเข้าสู่หมู่บ้าน ความเจริญเติบโตทางเทคโนโลยี ก็เข้าสู่พื้นที่ชนบท เช่น จานดาวเทียม โทรศัพท์ โทรศัพท์มือถือ คอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ ทำให้การใช้ชีวิตประจำวันประชาชนเริ่มเปลี่ยนแปลงไป มีการนำเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน จนไปถึงประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงที่ผ่านมา มีแม่น้ำ มีป่าไม้ ที่อุดมสมบูรณ์ พื้นที่นาอยู่หน้าอาศัย เมื่อมีความเจริญทางวัตถุนิยมเข้าสู่หมู่บ้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมถูกทำลาย เกิดปัญหาการตัดไม้ทำลายป่า แม่น้ำ ลำคลอง เน่าเหม็น เกิดปัญหาขยะในพื้นที่ ที่สาธารณะมีคนนำมาขยะมาทิ้ง ส่งกลิ่นเหม็น และเป็นแหล่งเพาะพันธุ์เชื้อโรค

วิเคราะห์การเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ ต่างประเทศ ในเรื่องที่จะส่งผลกระทบต่อองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียง

การวางแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจึงไม่ควรมองการเปลี่ยนแปลงรอบด้านแต่เพียงเขตพื้นที่การปกครองของตนเองเท่านั้น แต่ต้องมองให้กว้างออกไปถึงการเปลี่ยนแปลงในระดับภูมิภาค ประเทศ และต่างประเทศ โดยเฉพาะในอนาคต ประเทศไทยเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ซึ่งมีผลกระทบต่อภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบล และต้องมีแนวทางการปรับตัว ดังนี้

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน จำเป็นต้องพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการขยายตัวของการลงทุนภายในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมและขนส่ง และประปา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลอาจจำเป็นต้องประสานร่วมมือกับส่วนราชการอื่นที่เกี่ยวข้อง

๒. ด้านการเศรษฐกิจ จำเป็นต้องทบทวนถึงบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการดูแลและช่วยเหลือธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมภายใต้ท้องถิ่นรวมถึงวิสาหกิจชุมชน และอาจจำเป็นต้องทบทวนนโยบาย และบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการส่งเสริมการลงทุนภายในท้องถิ่น
๓. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ต้องมีบทบาทมากขึ้นในการเฝ้าระวังการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการขยะ มีการกำหนดแผนและมาตรการป้องกันและบรรเทาวิกฤติทางด้านสิ่งแวดล้อม มีการชักจูงทำความเข้าใจในแนวทางการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งทบทวนขอบเขตอำนาจหน้าที่ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ด้านสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิต อาจมีปัญหาสืบเนื่องมาจากแรงงานอพยพ ทั้งในปัญหาความยากจน และโรคระบาด อาจต้องมีแนวทางหรือนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องต่าง ๆ อาทิ การป้องกันโรคระบาดและการจัดการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน การจัดการศึกษาให้กับลูกหลาน การบริหารจัดการเรื่องแรงงานต่างชาติที่อพยพเข้ามาในประเทศไทย และการจัดสวัสดิการให้แก่แรงงานอพยพ
๕. ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อย อาจต้องมีบทบาทหน้าที่ในเรื่องการเฝ้าระวังปัญหาด้านอาชญากรรมมากขึ้น

วิเคราะห์ระดับความสำคัญการจัดทำแผนยุทธศาสตร์ และการรักษาความสมดุลผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

เพื่อให้การจัดทำแผนยุทธศาสตร์ มีความเป็นไปได้ในการดำเนินงานและสามารถตั้งงบประมาณได้อย่างเหมาะสม จำเป็นต้องจัดลำดับความสำคัญของยุทธศาสตร์การพัฒนาให้มีความชัดเจน เพื่อดำเนินการพัฒนาตามเป้าหมายของประกอบกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางสังคมในการปรับตัว หลังจากปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเมืองที่ผ่านมา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคน และการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลคือเวียงเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ การส่งเสริมสร้างโอกาสให้ประชาชนทางด้านเศรษฐกิจและสังคม เพื่อเยียวยาฟื้นฟูพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเห็นสมควรจัดลำดับความสำคัญยุทธศาสตร์การพัฒนาภายใต้การบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อประกอบการจัดทำแผนงาน โครงการ กิจกรรมของหน่วยงาน โดยเน้นการผลัดดันโครงการ กิจกรรมที่สนองตอบต่อเป้าหมายการพัฒนา และนโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้ได้รับการขับเคลื่อน ไปสู่การปฏิบัติเกิดสัมฤทธิ์ผลให้มากที่สุด ดังนี้

ลำดับที่ ๑ ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาระบบเศรษฐกิจ

- ๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและสนับสนุนด้านเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและการลงทุน

- ๑.๒ การพัฒนาแหล่งน้ำและบริหารจัดการน้ำ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตด้านการเกษตร

- ๑.๓ พัฒนา สนับสนุน และบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- ๑.๔ การพัฒนาองค์ความรู้เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าทางการเกษตรและเพิ่มศักยภาพการประกอบการชีพ

ลำดับที่ ๒ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ๓.๑ การอนุรักษ์และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและการจัดการ

สิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิต

๓.๒ การพัฒนาศักยภาพชุมชน เพื่อการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ลำดับที่ ๓ ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาสังคม การศึกษา และวัฒนธรรม

๒.๑ การพัฒนาศักยภาพทุนทางสังคม เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๒ การอนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๒.๓ การส่งเสริมและสร้างองค์ความรู้ องค์กรชุมชนหรือภาคประชาชนให้มีความเข้มแข็ง เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

๒.๔ ส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับ เพื่อพัฒนาค้นในชุมชนและท้องถิ่น

๒.๕ การส่งเสริมและแก้ไขปัญหาทางสังคม

๒.๖ การส่งเสริมและแก้ไขปัญหาด้านการสาธารณสุข

๒.๗ ส่งเสริมและสนับสนุนระบบการจัดสวัสดิการประชาชนกลุ่มเป้าหมาย เพื่อสร้างหลักประกันความมั่นคง

ลำดับที่ ๔ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ รักษาความมั่นคงและการรักษาความสงบเรียบร้อย

๔.๑ การพัฒนาศักยภาพด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๔.๒ การเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับภัยพิบัติธรรมชาติ

๔.๓ การเสริมสร้างความปรองดองและสมานฉันท์ ของคนในชาติ

ลำดับที่ ๕ ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ส่งเสริมการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพ

๕.๑ การบริหารจัดการองค์กร ตามหลักธรรมาภิบาล

๕.๒ การส่งเสริมสนับสนุนการสร้างเวทีเรียนรู้ภาคประชาสังคม และการมีส่วนร่วมของ อปท. และทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น

๕.๓ การพัฒนาสมรรถนะของบุคลากรเพื่อการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ